Stroški

Avstrija

Ta stran vsebuje informacije o sodnih stroških v Avstriji.

Predpisi, ki urejajo plačila za storitve zaposlenih v pravniških poklicih

Odvetniki

Na splošno avstrijski **zakonik o odvetništvu** (*Rechtsanwaltsordnung*) določa, da se lahko stranka in odvetnik **prosto dogovorita** o nagradi, ki se plača odvetniku za opravljene storitve.

Nagrada lahko temelji na **urni postavki** ali se določi v pavšalnem znesku. Pavšalni znesek ni odvisen od posameznih opravljenih storitev ali od vloženega časa. Če plačilo ni izrecno dogovorjeno, se šteje, da je bila dogovorjena razumna nagrada.

Avstrijski zakonik o civilnem postopku (*Zivilprozessordnung – ZPO*) in zakon o nagradah odvetnikom (*Rechtsanwaltstarifgesetz*) določata, da v **civilnih postopkih** sodišče v odločbi o stroških določi delež stroškov, ki jih mora stranka, ki v postopku ni uspela, povrniti stranki, ki je v postopku uspela. Stroški temeljijo na vrednosti predmeta spora ter trajanju in naravi opravljenih storitev.

V **kazenskem postopku** mora načeloma vsaka oseba (obtoženec/obdolženec, zasebni tožilec, žrtev, ki želi civilni zahtevek pridružiti kazenskemu postopku), ki je pooblastila odvetnika, naj jo zastopa, plačati stroške, ki iz tega izhajajo. To velja tudi, kadar je imenovan zagovornik po uradni dolžnosti, če niso izpolnjeni pogoji za odobritev pravne pomoči. Stroški se razlikujejo glede na sodišče in sestavo senata (npr. okrožno sodišče (*Bezirksgericht*), deželno sodišče s sodnikom posameznikom (*Landesgericht mit Einzelrichter*in*), senatom sodnikov porotnikov (*Schöffengericht*) ali poroto (*Geschworenengericht*).

Sodni izvršitelji

Plačilo, ki ga sodni izvršitelji (*Gerichtsvollzieher*) prejmejo za opravljanje svoje dejavnosti, je določeno v delu 6 zakonika o izvršbi (*Exekutionsordnung*) (§§člen 454 in naslednji zakonika o izvršbi). Zakon določa tudi **takso za izvršbo** (*Vollzugsgebühr*), ki jo mora plačati upnik ob vložitvi vloge za izvršbo, poleg **pavšalne takse** (*Pauschalgebühr*), kot je določena v **zakonu o sodnih taksah** (*Gerichtsgebührengesetz – GGG*).

Taksa za izvršbo (§ 455 zakonika o izvršbi) je del stroškov izvršilnega postopka. Sodišče lahko z odločbo o stroških na zahtevo upnika dolžniku naloži povračilo takse za izvršbo.

Sodnemu izvršitelju pripada tudi nagrada za sprejemanje plačil. To plačilo se lahko odšteje od plačanega zneska (§ 457 zakona o taksah za izvršbo).

Fiksni stroški

Fiksni stroški v civilnih postopkih

Fiksni stroški strank v civilnih postopkih

Sodne takse za uporabo storitev sodišč so v obliki **pavšala** ali v obliki **sorazmerne takse glede na osnovo za odmero**. Znesek je odvisen od narave zadeve in vrednosti spornega predmeta (ki se določi glede na denarno vrednost zahtevka) ter števila strank. V primeru več kot dveh strank se lahko v skladu z § 19a zakona o sodnih taksah uporabi dodatek za večje število strank v višini 10–50 %.

Faza civilnega postopka, v kateri je treba plačati fiksne stroške

V **civilnem postopku na prvi stopnji** je treba pavšalno takso plačati ob vložitvi vloge. Ta taksa **se plača le enkrat** in se nanaša na celoten postopek na prvi stopnji ne glede na potek postopka v tej fazi in ne glede na to, ali tožba vsebuje več zahtevkov oziroma ali se nanaša na več kot eno osebo. Če se zahtevana odškodnina med postopkom poveča, lahko to pomeni plačilo dodatne takse. To je treba plačati ob vložitvi pisne vloge. Če se zahtevana odškodnina poveča med obravnavo, taksa zapade, ko se to vnese v zapisnik. Na **drugi ali tretji stopnji** taksa zapade **ob predložitvi obvestila o pritožbi** (§ 2, točka 1, zakona o sodnih taksah). Izjemoma pa se v nepravdnih postopkih včasih plača **taksa za izdajo odločbe** namesto takse za vložitev zahtevka.

Fiksni stroški v kazenskih postopkih

Fiksni stroški strank v kazenskih postopkih

V kazenskih postopkih se sodne takse načeloma ne zaračunavajo. Zaračunavajo se le takse za vložitev vloge za začetek ali nadaljevanje kazenskega postopka ter takse za vložitev pritožbe in sklicevanje na ničnost, če postopek vodi zasebni tožilec.

Faza kazenskega postopka, v kateri je treba plačati fiksne stroške

Fiksne stroške je treba plačati ob vložitvi vloge, s katero zapade taksa.

Fiksni stroški v ustavnih postopkih

Fiksni stroški strank v ustavnem postopku

V skladu z § 17a, točka 1, zakona o ustavnem sodišču (*Verfassungsgerichtshofgesetz – VfGG*) znaša taksa 240 EUR.

Faza ustavnega postopka, v kateri je treba plačati fiksne stroške

Fiksne stroške je treba plačati ob začetku postopka.

Predhodne informacije, ki jih zagotovijo odvetniki in pravni svetovalci

Pravice in obveznosti strank

Na splošno ima odvetnik **dolžnost**, da svojo stranko obvesti o tem, kako se bo nagrada obračunavala in kolikšne stroške lahko pričakuje. V § 15(2) smernic za izvajanje odvetniškega poklica (*Richtlinien für die Ausübung des Rechtsanwaltsberufs* – RL-BA 2015) je priporočeno, da odvetnik ob sprejetju nove zadeve stranko obvesti o osnovi, na podlagi katere se bo izračunavala njegova nagrada, in o pravici odvetnika do vmesnih plačil. Če ni dogovora o pavšalni nagradi, ima stranka pravico, da v razumnih intervalih zahteva vmesni račun ali vmesno poročilo o že opravljenih storitvah ali o času, ki je bil zanje potreben (če je bila dogovorjena nagrada po urni postavki). Prav tako velja, da je treba pred imenovanjem odvetnika skleniti sporazum glede začetka izvajanja vmesnih plačil in pogostosti njihovega izvajanja.

Viri stroškov – pravne podlage

Kje najti informacije o pravnih taksah v Avstriji?

Zakonske predpise o odgovornosti za stroške v civilnih pravdnih postopkih (vključno z gospodarskimi zadevami) vsebujejo §§ 40 do 55 zakonika o civilnem postopku. Glede nepravdnih postopkov (npr. postopkov, ki se nanašajo na družinske zadeve, zlasti na sporazumno razvezo zakonske zveze, ali spore glede varstva in vzgoje otroka, pravice do stikov ali preživninske zahtevke) veljajo ločena pravila o odgovornosti za stroške. Splošna pravila so določena v § 78 **zakona o nepravdnem postopku** (*Außerstreitgesetz – AußStrG).* Uporabljajo se **izjeme** od teh splošnih pravil, med drugim v postopkih, ki se nanašajo na

spore glede vzgoje in varstva otrok ter stikov z otrokom, in v postopkih, ki se nanašajo na preživninske zahtevke za mladoletnike. Stroške v **kazenskih postopkih** urejajo §§ 380 do 395 **avstrijskega zakonika o kazenskem postopku** (*Strafprozessordnung – StPO*). Sodne takse (pavšalne takse) so določene v zakonu o sodnih taksah.
Pregled nagrad, ki jih lahko zaračunavajo odvetniki, je naveden v **spletnem informativnem letaku** na spletišču avstrijske odvetniške zbornice (*Österreichischer Rechtsanwaltskammertag*). Splošne informacije so na voljo tudi prek medagencijske platforme oesterreich.gv.at, v oddelku: Leben Themen > Dokumente und Recht > Zivilrecht > Zivilverfahren [Življenjske teme > Dokumenti in pravo > Civilno pravo > Civilni postopek].
Splošne informacije o sodnih taksah so na voljo tudi na spletišču: oesterreich.gv.at. Besedila zakonov (kot je zakon o sodnih taksah in pravilnika o lestvicah nagrad) so na voljo brezplačno v pravnem informacijskem sistemu Republike Avstrije (Rechtsinformationssystem des Bundes) na spletišču urada zveznega kanclerja.

V katerih jezikih so na voljo informacije o pravni podlagi za stroške postopka v Avstriji?

V nemščini.

Kje najti informacije o mediaciji?

Splošni javnosti je na spletišču, namenjenem mediaciji, na voljo seznam mediatorjev (ki ga vodi avstrijsko ministrstvo za pravosodje).
Glede restorativne pravičnosti v kazenskih postopkih so informacije o mediaciji med obdolžencem in žrtvijo (*Tatausgleich*) na voljo na spletišču NEUSTART (tudi v angleščini).

Kje najti dodatne informacije o stroških?

Spletne informacije o stroških postopka

Splošne informacije o avstrijskem pravosodnem sistemu, sodnih stroških in zveznem ministrstvu za pravosodje so na voljo na spletišču avstrijskega ministrstva za pravosodje in spletišču oesterreich.gv.at, ki zagotavlja bralcu prijazne informacije.
V pravnem informacijskem sistemu Republike Avstrije so besedila naslednjih zakonov [ÖS1]:
zakona o sodnih taksah (*Gerichtsgebührengesetz – GGG*),
zakona o pravici do nagrade (*Gebührenanspruchsgesetz – GebAG*),
zakonika o odvetnikih (*Rechtsanwaltsordnung – RAO*),
zakona o nagradah odvetnikom (*Rechtsanwaltstarifgesetz – RATG*).
Besedilo splošnih meril glede nagrad odvetnikom (*Allgemeine Honorar-Kriterien für Rechtsanwälte – AHK*) je na voljo na portalu avstrijske odvetniške zbornice.

Kje najti informacije o povprečnem trajanju različnih postopkov?

Za tovrstne informacije se obrnite neposredno na avstrijsko ministrstvo za pravosodje.

Kje najti informacije o povprečnih skupnih stroških posameznih postopkov?

Sodne takse za posamezne postopke so določene vnaprej (v **zakonu o sodnih taksah**). Lahko se spremenijo, če se spremeni vrednost predmeta spora.
Stroške, ki jih mora stranka, ki v civilnem postopku ni uspešna, plačati stranki, ki je v postopku uspela (nagrade odvetnikom, izvedencem, stroški prevajanja in tolmačenja), določi sodišče v odločbi o stroških. Sodišče odloči na podlagi **zakona o nagradah odvetnikom** (odvetniška tarifa) in na podlagi **zakona o pravici do nagrade** (glede nagrad izvedencem, tolmačem in prevajalcem). Stroški večinoma temeljijo na izdatkih in porabljenem času. Zato natančne ocene ni mogoče zagotoviti vnaprej. Načeloma se lahko stranka in odvetnik prosto dogovorita o nagradi, ki se plača odvetniku.

Davek na dodano vrednost

Kje najti informacije o davku na dodano vrednost? Kakšne so stopnje davka na dodano vrednost?

Na storitve odvetnikov se obračunava **davek na dodano vrednost**. V Avstriji je stopnja DDV **20 %**. Tako kot ostale izdatke je treba DDV odvetniku plačati ločeno, kot je navedeno v **§ 16 zakona o nagradah odvetnikom** in **§ 17 splošnih meril glede nagrad odvetnikom**. Lestvice nagrad iz zakona o nagradah odvetnikom in splošnih meril glede nagrad odvetnikom ne vključujejo DDV.

Pravna pomoč

Veljavni dohodkovni prag na področju civilnega pravosodja

Upravičenost do pravne pomoči (*Verfahrenshilfe*) **ne temelji na zakonsko določenem dohodkovnem pragu**. V civilnih postopkih (in v gospodarskih zadevah) pravno pomoč ureja **avstrijski zakonik o civilnem postopku**. Določbe zakonika o civilnem postopku se smiselno uporabljajo tudi v nepravdnih postopkih. O odobritvi pravne pomoči odloča **sodišče prve stopnje**.
Pravna pomoč se ne odobri, če je nameravana tožba ali obramba pred tožbo očitno zlonamerna ali če nima nobenih možnosti za uspeh. Sodišče v vsaki posamezni zadevi odloči o tem, katere od spodaj navedenih pravic se odobrijo.
V Avstriji lahko pravna pomoč vsebuje naslednje:
začasno oprostitev plačila sodnih taks, stroškov prič, nagrad izvedencem in tolmačem ali prevajalcem, stroškov potrebnih javnih obvestil, stroškov skrbnika ter izdatkov zakonitega zastopnika ali odvetnika, ki ga je imenovalo Sodišče;
zastopanje po odvetniku.
V treh letih po koncu postopka se lahko od stranke, ki je prejela pravno pomoč, zahteva celotno ali delno **vračilo** prejetega zneska, če se njen finančni položaj spremeni in je zmožna izvesti tako plačilo brez ogrožanja svoje potrebne ravni sredstev.

Veljavni dohodkovni prag na področju kazenskega pravosodja za obdolžence in žrtve

Ni opredeljen **fiksni dohodkovni prag** za odločanje, ali obdolženec, žrtev kaznivega dejanja oziroma zasebni tožilec izpolnjujejo pogoje za odobritev pravne pomoči. Vodilno merilo je, da so sredstva za preživljanje nad eksistenčnim minimumom in pod primerno ravnjo preživljanja. Višina eksistenčnega minimuma se redno preverja, sedanja stopnja pa je objavljena na spletišču avstrijskega ministrstva za pravosodje.

Pogoji v zvezi z odobritvijo pravne pomoči žrtvam

Če zasebni tožilec na podlagi § 66b avstrijskega zakonika o kazenskem postopku ni upravičen do pravosodne pomoči (*Prozessbegleitung*), je upravičen do pravne pomoči, če:
si ne more privoščiti zastopanja po odvetniku, ne da bi to ogrozilo njegovo potrebno raven sredstev (glej informacije o potrebni ravni sredstev zgoraj) **in**
je zastopanje po odvetniku **v interesu pravičnosti** in še zlasti v interesu ustreznega uveljavljanja zahtevkov, da se preprečijo poznejši civilni postopki.

Pogoji v zvezi z odobritvijo pravne pomoči obdolžencem

Poleg zahteve glede **finančnih pogojev** mora biti pravna pomoč **v interesu izvajanja sodne oblasti in zlasti v interesu zagotavljanja ustrezne obrambe**.
V vsakem primeru se šteje, da je dodelitev zagovornika v interesu izvajanja sodne oblasti:
če je zastopanje obvezno (*notwendige Verteidigung*) na podlagi § 61(1) zakonika o kazenskem postopku (glej v nadaljevanju), torej če je obdolženec slep, gluh, nem, drugače invaliden ali če ne **obvlada v zadostni meri** uradnega jezika, ki se uporablja pri sodišču, ter se zato ni sposoben sam braniti;
če gre za pritožbeni postopek;
če gre za **zapleten dejanski ali pravni položaj**.

Kadar se zahteva obvezno zastopanje, **mora** obdolženec nujno imeti **zagovornika**. Zastopanje je obvezno v naslednjih primerih (§ 61(1) zakonika o kazenskem postopku):
dokler je obdolženec v priporu (točka 1);
ves čas postopka za namestitev v forenzični terapevtski center v skladu z § 21 kazenskega zakonika (točka 2);
med sodnim postopkom za namestitev v zavod za zdravljenje zasvojenosti ali namestitev v zavod za nevarne storilce povratnike (točka 3);
med sodnim postopkom pred deželnim sodiščem, če so v senatu sodniki porotniki ali če odloča porota (točka 4);
med sodnim postopkom pred deželnim sodiščem, če zaseda sodnik posameznik in zagrožena zaporna kazen presega tri leta, razen v primeru vloma iz § 129 (2)(1) avstrijskega kazenskega zakonika (*Strafgesetzbuch – StGB*) in v primeru prejetja ukradenega blaga iz § 164(4) kazenskega zakonika (točka 5);
pri navzkrižnem zasliševanju (§ 165), če je to del sodnega postopka, v katerem je zastopanje obvezno v skladu s točkami 3 do 5 (točka 5a);
v pritožbenem postopku zoper sodbo sodišča, če so odločali sodniki porotniki ali porota (točka 6);
pri vložitvi predloga za obnovitev postopka in na vsaki javni obravnavi o tem predlogu (točka 7).

Brezplačni sodni postopki

Za zaščito pravic prizadetih oseb v kazenskem postopku sta **na podlagi vloge brezplačno na voljo psihosocialna in pravosodna pomoč** žrtvam naslednjih nasilnih dejanj:
žrtvam nasilnih dejanj, nevarnih groženj kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost ali kaznivih dejanj, pri katerih je bila zlorabljena njihova osebna odvisnost; zakoncu, civilnemu partnerju, zunajzakonskemu partnerju, sorodniku v ravni črti, bratu ali sestri osebe, katere smrt je morda nastopila zaradi kaznivega dejanja, ali drugi odvisni osebi takega pokojnika ali drugim sorodnikom, ki so bili priča kaznivemu dejanju;
žrtvam terorističnih kaznivih dejanj;
žrtvam zalezovanja, nenehnega nadlegovanja z uporabo telekomunikacij ali informacijskega sistema ali napeljevanja;
žrtvam obrekovanja, obtožb o kaznivem dejanju, ki so bila že zavrnjena kot neutemeljena, žalitev in blatenja, kadar obstajajo določeni razlogi za domnevo, da je bilo tako dejanje storjeno z uporabo telekomunikacij ali informacijskega sistema;
mladoletnikom, ki so bili priče nasilnim dejanjem v svojem družbenem krogu (nasilje v družini, nasilje nad otroki).
Žrtve kaznivih dejanj zoper spolno nedotakljivost, ki so mlajše od 14 let, so upravičene do brezplačne pomoči v vseh primerih, pri čemer jim za to ni treba vložiti vloge. Psihosocialna pomoč vključuje pripravo žrtve na postopek in s tem povezano čustveno obremenitev. Psihosocialno pomoč in pravosodno pomoč zagotavljajo organizacije za podporo žrtvam, ki imajo sklenjeno pogodbo z zveznim ministrstvom za pravosodje na podlagi **§ 66(3) zakonika o kazenskem postopku**.
V **nepravdnih postopkih ali v postopku glede varstva in vzgoje otrok oziroma glede stikov** se **ne plača taksa** za **imenovanje posebnega pravnega zastopnika (*Erwachsenenvertreterin/Erwachsenenvertreter*)**. Prav tako se taksa ne plača v postopku na podlagi zakona o namestitvi v zavod (*Unterbringungsgesetz*) ali zakona o bivalni oskrbi (*Heimaufenthaltsgesetz*). Če ima stranka majhne prihodke in omejena sredstva, se lahko pravna pomoč za takse, ki jih je treba plačati, odobri v obliki začasne oprostitve plačila taks. Obseg odobrene oprostitve je odvisen od vloge, sodišče pa o njej prosto presoja.

Kdaj mora stranka, ki v postopku ni uspela, plačati stroške stranke, ki je uspela?

Pravdni postopki

V civilnih postopkih (in v gospodarskih zadevah) stroške ureja **avstrijski zakonik o civilnem postopku**. Ta določa, da mora najprej vsaka stranka plačati svoje stroške postopka. Skupni stroški se najprej enakovredno razdelijo med stranki. Ko sodišče odloči o zadevi, odloči tudi o stroških. Načeloma je stranka, ki je v postopku uspela, upravičena do povračila stroškov. Stranka, ki v sporu v celoti ni uspela, mora nasprotni stranki **povrniti** vse takse in stroške, ki so bili potrebni za ustrezen pregon ali obrambo zadeve. Če sta stranki delno uspeli, delno pa ne, se stroški medsebojno pobotajo ali sorazmerno razdelijo.
Izjema od načela, da je stranka, ki je v postopku uspela, upravičena do povračila stroškov, se uporablja v naslednjih primerih:
v primeru poraza zaradi razmeroma nebistvenega vprašanja, če na podlagi tistega dela tožbe, ki je bil zavrnjen, niso nastali posebni stroški;
če vrednost zahtevka določi izvedenec ali če o njem prosto odloči sodišče in če se stroški medsebojno pobotajo;
če ravnanje toženca ni bil razlog za vložitev tožbe in je ta zahtevek pripoznal ob prvi priložnosti ter
če je bil postopek po krivdi ene od strank prekinjen ali razglašen za ničen in neveljaven, se lahko taki stranki naloži plačilo celotnih stroškov.

Nepravdni postopki

Zadeve s področja družinskega prava (preživljanje, pravica do stikov, varstvo in vzgoja otroka ter sporazumna razveza zakonske zveze) se obravnavajo v nepravdnem postopku. Splošna pravila o stroških v nepravdnem postopku so zajeta v § 78 zakona o nepravdnem postopku. Vendar v številnih postopkih veljajo izjeme od tega pravila. Tudi v teh postopkih načeloma velja, da se stroški povrnejo stranki, ki je v postopku uspela, vendar se lahko na podlagi pravičnosti odmerijo tudi drugače. Če se ne zahteva odškodnina, je treba neposredne izdatke (npr. nagrada izvedencu) plačati sorazmerno z deležem v zadevi. Če takega deleža ni mogoče opredeliti, se razdelijo na enake dele.
Podrobnosti o različnih vrstah postopkov (preživnina, pravica do stikov, varstvo in vzgoja otrok, razveza zakonske zveze):
v zvezi s postopkom za razvezo zakonske zveze je treba razlikovati med dvema vrstama razveze zakonske zveze, in sicer med nesporazumno in sporazumno razvezo.
Nesporazumna razveza zakonske zveze: v zvezi s sporom glede razveze se uporabljajo posebne določbe avstrijskega zakonika o civilnem postopku. Če se ugotovi, da krivde za razvezo ni mogoče pripisati nobeni stranki, se stroški medsebojno pobotajo. Če je razlog za razvezo nevzdržnost zakonske zveze med zakoncema in je v sodbi opredeljena odgovornost za tako nevzdržnost, mora stranka, ki je zanj odgovorna, drugi stranki povrniti stroške.
Sporazumna razveza zakonske zveze: v zvezi s sporazumno razvezo zakonske zveze se uporabljajo pravila nepravdnega postopka. V takem primeru zakonca pri sodišču vložita dve enaki vlogi. Ker ni kontradiktornega postopka, se ne izda odločba o stroških. Neposredne izdatke krijeta stranki v enakih deležih.
Tudi glede varstva in vzgoje otrok ali stikov se odloča v nepravdnem postopku. Na podlagi ene določbe o izvzetju (§ 107(5) zakona o nepravdnem postopku) se v takih postopkih ne izda odločba o stroških.
Na podlagi druge določbe o izvzetju (§ 101(2) zakona o nepravdnem postopku) se odločba o stroških ne izda v postopku glede preživninskih zahtevkov za mladoletnike.

Kazenski postopki

V kazenskem postopku vsaka oseba, ki jo zastopa zagovornik ali drug zastopnik, nosi svoje stroške zastopanja, tudi če odvetnika imenuje sodišče (§ 393(1) zakonika o kazenskem postopku).
V obsodilni sodbi je treba obsojencu tudi naložiti plačilo stroškov kazenskega postopka (§ 389(1) zakonika o kazenskem postopku). Na podlagi § 381(1) zakonika o kazenskem postopku lahko v kazenskem postopku nastanejo naslednji stroški:

pavšalna taksa kot delež stroškov kazenskega postopka, ki niso podrobneje opredeljeni v nadaljevanju, vključno s stroški preiskave in navodil državnega tožilca ali sodišča glede opravljanja uradnih dejanj. Pavšalni prispevek je določen, kot sledi: v postopku pred deželnim sodiščem, če zaseda porota, od 500 do 10 000 EUR; v postopku pred deželnim sodiščem, če zasedajo sodniki porotniki, od 250 do 5 000 EUR; v postopku pred deželnim sodiščem, če zaseda sodnik posameznik, od 150 do 3 000 EUR in v postopku pred okrožnim sodiščem od 50 do 1 000 EUR;
nagrada izvedencem in na splošno vse nagrade tolmačem;
stroški obveščanja, poročil ali mnenj, ki jih pripravijo javni organi;
stroški prevoza obdolženca ali prič iz druge države in stroški prič, ki se obravnav udeležijo iz tujine;
stroški sklepa o začasnem zavarovanju in stroški pridobitve informacij o bančnih računih, stroški zasega pisem, stroški pridobitve informacij o telekomunikacijskih podatkih in stroški prestrezanja telekomunikacij;
stroški, povezani z izvrševanjem sankcije, vključno s stroški premestitve zapornika v domači ali tuji sistem izvrševanja kazenskih sankcij, razen stroškov izvrševanja prostostne kazni;
sodne takse v zvezi s kazenskim postopkom;
stroški zagovornika ali drugih zastopnikov;
pavšalna taksa za stroške pomoči žrtvi do višine 1 000 EUR.
Razen stroškov iz točke 3 in točk 7 do 9 zgoraj stroške vnaprej krijejo zvezni organi. Pri odmeri pavšalne takse na podlagi točke 9 prvega odstavka sodišče upošteva finančni položaj zavezanca. Obdolžencu ni treba kriti stroškov zagotavljanja storitev tolmača.
§ 391(1) zakonika o kazenskem postopku pa določa, da se stroški kazenskega postopka od obsojenca izterjajo le, če se s tem ne ogrozijo sredstva, ki jih obsojenec in njegova družina potrebujejo za vzdrževanje skromnega življenjskega standarda, ali če se s tem ne ogrozi njihova zmožnost plačila odškodnine za povzročeno škodo zaradi kaznivega dejanja. Kadar stroškov zaradi pomanjkanja sredstev ni mogoče izterjati od obsojenca, jih sodišče razglasi za neizterljive. Če sodišče ugotovi, da jih bo v prihodnosti mogoče izterjati, čeprav jih trenutno ni mogoče, se ekonomska zmožnost zadevne osebe po določenem obdobju ponovno prouči. Zakonski zastaralni rok za izterjavo stroškov je 5 let po izdaji pravnomočne sodbe. Če sodišče odloči, da mora obsojenec plačati stroške postopka, pozneje pa se izkaže, da tega ni zmožen, lahko organi podaljšajo rok za plačilo, dovolijo obročno odplačevanje ali stroške zmanjšajo.
Če sodba kazenskega sodišča obsojencu nalaga, da mora plačati vsaj delno odškodnino zasebnemu tožilcu, mu mora povrniti tudi stroške kazenskega postopka.
§ 393a zakonika o kazenskem postopku določa, da oproščeni obdolženec lahko zahteva, naj zvezni organi prispevajo h kritju stroškov njegovega zagovornika. To krije potrebne in dejanske gotovinske izdatke ter pavšalni znesek za stroške zagovornika. Pavšalna nagrada se določi glede na obseg in zahtevnost obrambe ter glede na obseg potrebnih in ustreznih storitev zagovornika, pri tem pa ne sme presegati naslednjih zneskov: v postopkih pred deželnim sodiščem, če zaseda porota, 10 000 EUR; v postopkih pred deželnim sodiščem, če zasedajo sodniki porotniki, 5 000 EUR; v postopkih pred deželnim sodiščem, če zaseda sodnik posameznik, 3 000 EUR in v postopkih pred okrožnim sodiščem 1 000 EUR.
Če se kazenski postopek začne z zasebno tožbo ali na podlagi vloge zasebnega tožilca v skladu z § 72 zakonika o kazenskem postopku in se ne konča z obsodbo, mora zasebni tožilec plačati vse stroške, ki nastanejo zaradi začetka ali nadaljevanja postopka. Če se kazenski postopek konča s poravnavo (*Diversion*, §§ 198 do 209 zakonika o kazenskem postopku), zasebnemu tožilcu ni treba plačati nobenih stroškov.

Nagrade izvedencem

V pravdnih civilnih postopkih (vključno z gospodarskimi zadevami) se stroški za nagrade izvedencem medsebojno pobotajo ali sorazmerno razdelijo glede na uspeh stranke (§ 43(1) zakonika o civilnem postopku).
V postopku spora glede razveze zakonske zveze se neposredni izdatki medsebojno pobotajo, če sodba ne vsebuje odločitve o odgovornosti. Če je ena stranka že plačala več kot polovico gotovinskih stroškov, ji mora druga stranka povrniti presežek. Če pa se ugotovi, da je za razvezo kriv eden od zakoncev, mora ta drugi stranki povrniti stroške za nagrade izvedencem.
V naslednjih postopkih mora vse nagrade izvedencem, ki se sprva krijejo iz uradnih virov, sodišču povrniti tista stranka, ki jih je povzročila ali v interesu katere je bilo uradno dejanje izvedeno: postopek sporazumne razveze, postopek glede varstva in vzgoje otroka in glede stikov ter postopek v zvezi s preživninskimi zahtevki mladoletnikov. Če mora stroške povrniti več oseb, so zanje solidarno odgovorne (§ 1, točka 5, zakona o plačilih sodišču (*Gerichtliches Einbringungsgesetz – GEG*) v povezavi z § 2(1) istega zakona).
Znesek nagrade izvedenca je določen v zakonu o pravici do nagrade. V vsakem posameznem primeru je tak znesek odvisen od vsebine in obsega poročila, ki ga naroči sodišče.
V kazenskem postopku je nagrada izvedencu del stroškov kazenskega postopka (§ 381(1)(2) zakonika o kazenskem postopku), ki jih v skladu z § 389(1) zakonika o kazenskem postopku plača obsojenec. Znesek nagrade izvedencu določi sodišče ali državni tožilec, vnaprej pa ga krijejo zvezni organi.

Nagrade prevajalcem in tolmačem

Zgornja pojasnila se nanašajo tudi na nagrade prevajalcem in tolmačem.

Sorodni dokumenti

Študija preglednosti stroškov: Avstrija PDF (829 Kb) en

Sorodne povezave

§ 32 zakona o sodnih taksah

Zadnja posodobitev: 20/10/2023

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.